31997R1310

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1310/97
z dnia 30 czerwca 1997 r.
zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 4064/89 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 87 i 235,

uwzględniając wniosek Komisji [1],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego [2],

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego [3],

a także mając na uwadze co następuje:

(1) Koncentracje o znaczącym wpływie na kilka Państw Członkowskich, które nie osiągają progów wyznaczonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 4064/98 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw [4], mogą kwalifikować się do sprawdzenia w oparciu o szereg krajowych systemów kontroli koncentracji; wielokrotna notyfikacja tej samej transakcji zwiększa niepewność prawną, wysiłek oraz koszt firm i może prowadzić do sprzecznych ocen.

(2) Rozszerzenie zakresu kontroli koncentracji na szczeblu Wspólnoty na koncentracje wywierające znaczący wpływ w kilku Państwach Członkowskich zapewni zastosowanie systemu „jednej kontroli" i umożliwi, zgodnie z zasadą pomocniczości, ocenę wpływu takiej koncentracji na konkurencję we Wspólnocie jako całości.

(3) Należy przyjąć dodatkowe kryteria dla stosowania Wspólnotowej kontroli koncentracji, aby osiągnąć powyższe cele; te kryteria winny polegać na ustaleniu nowych progów opartych na łącznym obrocie zainteresowanych przedsiębiorstw w skali światowej, na poziomie Wspólnoty i w przynajmniej trzech Państwach Członkowskich.

(4) Na końcu wstępnej fazy stosowania tego rozporządzenia Komisja winna złożyć Radzie sprawozdanie z wdrożenia wszelkich mających zastosowanie progów i kryteriów, tak aby Rada mogła zgodnie z art. 145 Traktatu zmienić kryteria lub dostosować progi, określone w rozporządzeniu;

(5) Należy zdefiniować pojęcie koncentracji w taki sposób, aby obejmowało działania prowadzące do trwałych zmian w strukturze zaangażowanych przedsiębiorstw; w szczególnym przypadku wspólnych przedsiębiorstw wskazane jest włączenie w zakres procedur rozporządzenia (EWG) nr 4064/89 wszystkich pełnofunkcyjnych wspólnych przedsiębiorstw; dodatkowo do testu dominacji określonego w art. 2 rozporządzenia, w stosunku do takich wspólnych przedsiębiorstw Komisja powinna zastosować kryteria art. 85 ust. 1 i 3 Traktatu w takim zakresie, w jakim ich powstanie skutkuje bezpośrednio znacznym ograniczeniem konkurencji między przedsiębiorstwami, które pozostają samodzielne; jeżeli wpływ takich wspólnych przedsiębiorstw na rynek jest przede wszystkim strukturalny, art. 85 ust. 1 nie ma z zasady zastosowania; art. 85 ust. 1 może być stosowany, jeśli dwie lub więcej spółek matek pozostają czynne na rynku wspólnego przedsiębiorstwa, lub, ewentualnie, jeśli celem lub rezultatem stworzenia wspólnego przedsiębiorstwa jest zapobieganie, ograniczenie lub zniekształcenie konkurencji pomiędzy spółkami matkami na rynkach zaopatrzenia, zbytu lub sąsiednich; w tym kontekście ocena wszystkich konkurencyjnych aspektów tworzenia wspólnego przedsiębiorstwa musi być dokonana w ramach tej samej procedury.

---

[1] Dz.U. C 350 z 21.11.1996, str. 8 i 10.
[2] Dz.U. C 362 z 2.12.1996, str. 30.
[3] Dz.U. C 56 z 24.2.1997, str. 71.
[4] Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 1. Rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia 1994 r. Dz.U. L 257 z 21.9.1990, str. 13.

(6) W celu obliczenia obrotu instytucji kredytowych i finansowych, dochody bankowe są lepszym kryterium niż majątek, gdyż dokładniej oddają rzeczywistość gospodarczą całego sektora bankowego.

(7) Należy wyraźnie ustalić, że decyzje podjęte na zakończenie pierwszej fazy procedury obejmą ograniczenia niezbędne dla przeprowadzenia koncentracji bezpośrednio z nią związane.

(8) Komisja może uznać, w drugiej fazie procedury, koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem, na podstawie proporcjonalnych zobowiązań stron, które całkowicie wyeliminują problem konkurencji; można również przyjmować zobowiązania w pierwszej fazie procedury, gdy problem konkurencji można sprawnie zidentyfikować i łatwo mu zaradzić; należy wyraźnie ustalić, że w takich przypadkach Komisja może opatrzyć swoją decyzję warunkami i zobowiązaniami; przejrzystość i rzeczywiste konsultacje między Państwami Członkowskimi a zainteresowanymi stronami winny być zapewnione w obu fazach procedury.

(9) Dla zapewnienia skutecznej kontroli, koncentracje powinny być zawieszone do czasu podjęcia ostatecznej decyzji; z drugiej strony, zniesienie zawieszenia powinno być możliwe w uzasadnionych przypadkach; przy podejmowaniu decyzji o zniesieniu zawieszenia Komisja winna uwzględnić wszystkie stosowne czynniki, takie jak natura lub waga szkód dla przedsiębiorstw zaangażowanych w łączenie lub dla stron trzecich oraz zagrożenie dla konkurencji, jakie stanowi koncentracja.

(10) Przeglądu zasad określających to, czy koncentracja jest badana przez Komisję czy przez Państwa Członkowskie, należy dokonywać równocześnie z ustalaniem dodatkowych kryteriów stosowania wspólnotowej kontroli koncentracji; te zasady chronią w odpowiedni sposób konkurencyjne interesy Państw Członkowskich i należycie uwzględniają zasadę pewności prawa i zasadę „jednej kontroli"; jednakże pewne aspekty tych procedur rozdziału zadań winny być ulepszone lub wyjaśnione.

(11) W szczególności Komisja może uznać koncentrację za niezgodną ze wspólnym rynkiem tylko wtedy, gdy utrudnia ona skuteczną konkurencję na znacznej jego części; stosowanie krajowego prawa konkurencji jest wobec tego szczególnie właściwe, gdy koncentracja zagraża konkurencji na wyodrębnionym rynku w Państwie Członkowskim, który nie stanowi znacznej części wspólnego rynku; w takim przypadku niepotrzebne byłoby wykazanie, w wystąpieniu o przekazanie sprawy, że koncentracja zagraża powstaniem lub wzmocnieniem pozycji dominującej na tym wyodrębnionym rynku.

(12) Wyjątkowo powinno być możliwe zawieszenie terminu, w czasie, którego Komisja musi podjąć decyzję w pierwszej fazie procedury.

(13) Należy wyraźnie ustalić, że dwa lub więcej Państw Członkowskich mogą złożyć wspólny wniosek zgodnie z art. 22 rozporządzenia (EWG) nr 4064/89; dla zapewnienia skutecznej kontroli należy stworzyć przepisy dla zawieszenie koncentracji zgłoszonej Komisji przez jedno lub więcej Państw Członkowskich.

(15) Komisja powinna być upoważniona do przyjęcia niezbędnych przepisów wykonawczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 4064/98 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 1:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem do przepisów art. 22, rozporządzenie to stosowane będzie do wszystkich koncentracji o wymiarze wspólnotowym określonych w ust. 2 i 3.";

b) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dla celów niniejszego rozporządzenia koncentracja, która nie osiąga progów określonych w ustępie 2, ma wymiar wspólnotowy, jeśli:

a) łączny globalny światowy obrót wszystkich zaangażowanych przedsiębiorstw przekracza 2 500 milionów ECU;

b) w każdym z przynajmniej trzech Państw Członkowskich łączny globalny obrót wszystkich zaangażowanych przedsiębiorstw przekracza 100 milionów ECU;

c) w każdym z przynajmniej trzech Państw Członkowskich uwzględnionych do celów lit. b), łączny globalny obrót przynajmniej dwóch z zaangażowanych przedsiębiorstw przekracza 25 milionów ECU; oraz

d) globalny obrót w ramach Wspólnoty każdego z przynajmniej dwóch zaangażowanych przedsiębiorstw przekracza 100 milionów ECU,

chyba że każde z zaangażowanych przedsiębiorstw osiąga ponad dwie trzecie swego globalnego obrotu w ramach Wspólnoty w jednym i tym samym Państwie Członkowskim.";

c) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4. do dnia 1 lipca 2000 r. Komisja złoży Radzie sprawozdania o funkcjonowaniu progów i kryteriów określonych w ust. 2 i 3.

5. Na podstawie sprawozdania określonego w ust. 4 i na wniosek Komisji, Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów, może zmienić progi i kryteria określone w ust. 3.".

2. W art. 2 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W zakresie, w jakim celem lub rezultatem utworzenia wspólnego przedsiębiorstwa stanowiącego koncentrację w rozumieniu art. 3 jest koordynacja zachowań konkurencyjnych przedsiębiorstw, którzy pozostają samodzielni, taka koordynacja oceniana jest według kryteriów określonych w art. 85 ust. 1 i 3 Traktatu dla ustalenia, czy operacja jest lub nie jest zgodna ze wspólnym rynkiem.

Dokonując tej oceny, Komisja uwzględnia w szczególności:

— czy dwie lub więcej spółki matki prowadzą w znaczącym stopniu działalność na tym samym rynku, co wspólne przedsiębiorstwo, lub na rynku zaopatrzenia lub zbytu w stosunku do tego wspólnego przedsiębiorstwa, lub na sąsiednim rynku ściśle z tym rynkiem związanym,

— czy koordynacja, która jest bezpośrednim skutkiem stworzenia wspólnego przedsiębiorstwa, pozwala zaangażowanym przedsiębiorstwom wyeliminować konkurencję w stosunku do znacznej części towarów lub usług.".

3. W art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

a) skreśla się akapit pierwszy;

b) w akapicie drugim skreśla się zwrot „które nie powoduje zwiększenia koordynacji zachowań konkurencyjnych między stronami lub między nimi a wspólnym przedsiębiorstwem".

4. W art. 5:

— ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zamiast obrotu stosowanesą:

a) dla instytucji kredytowych i innych instytucji finansowych, w odniesieniu do art. 1 ust. 2 i 3, suma następujących pozycji dochodów określonych w dyrektywie Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych (*), po potrąceniu podatku VAT i innych podatków bezpośrednio związanych z tymi pozycjami, według potrzeb:

i) dochód z odsetek i podobne dochody;

ii) dochód z papierów wartościowych:

— dochód z akcji i innych papierów wartościowych o nieustalonym oprocentowaniu,

— dochód z oprocentowania akcji dających prawo do udziału w zyskach,

— dochód z udziałów w przedsiębiorstwach afiliowanych;

iii) należne prowizje;

iv) zysk netto z operacji finansowych;

v) inne dochody operacyjne

Obroty instytucji kredytowych lub finansowych we Wspólnocie lub w Państwie Członkowskim obejmują pozycje dochodu, określone powyżej, uzyskane przez filie lub oddziały tych instytucji utworzone we Wspólnocie lub w odnośnym Państwie Członkowskim, zależnie od stanu faktycznego;

b) dla firm ubezpieczeniowych, wartość brutto składek, która zawiera wszystkie kwoty otrzymane i należne z tytułu umów ubezpieczeniowych zawartych przez lub na rzecz firm ubezpieczeniowych, łącznie z wydatkami na składki reasekuracyjne i po odjęciu podatków i parapodatkowych opłat lub obciążeń naliczanych od indywidualnych składek lub od łącznego wolumenu składek; w odniesieniu do art. 1 ust. 2 lit. b) i ust. 3 lit. b), c) i d) oraz końca art. 1 ust. 2 i 3 są pod uwagę składki brutto wniesione przez stałych rezydentów Wspólnoty i odpowiednio jednego z Państw Członkowskich.

(*) Dz.U. L 372 z 31.12.1986, str. 1.",

— w ust. 4 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„4. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 2, globalny obrót zainteresowanego przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 1 ust. 2 i 3 oblicza się poprzez dodanie odpowiednich obrotów następujących:",

— w ust. 5 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli przedsiębiorstwa zainteresowane koncentracją mają wspólnie prawa i uprawnienia określone w ust. 4 lit. b), w obliczaniu łącznego obrotu zainteresowanych przedsiębiorstw dla potrzeb art. 1 ust. 2 i 3:".

5. W art. 6:

a) w ust. 1:

— w lit. b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Decyzja uznająca dopuszczalność koncentracji dotyczy również ograniczeń bezpośrednio z nim związanych i niezbędnych do przeprowadzenia koncentracji.”,

— litera c) otrzymuje brzmienie:

„c) Bez uszczerbku dla przepisów ust. 2, ilekroć Komisja stwierdzi, że zgłaszana koncentracja podlega niniejszemu rozporządzeniu, a jej zgodność ze wspólnym rynkiem budzi wątpliwości, podejmuje decyzję o wszczęciu postępowania.”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„1a. Jeśli Komisja stwierdzi, że na skutek modyfikacji wprowadzonych przez zainteresowane przedsiębiorstwa, zgłaszana koncentracja nie budzi już poważnych wątpliwości w rozumieniu ust. 1 lit. c), może zadecydować o uznaniu koncentracji za zgodną ze wspólnym rynkiem na mocy ust. 1 lit. b).

Komisja może opatrzyć decyzję z ust. 1 lit. b) warunkami i zobowiązaniami, w celu zapewnienia, że zaangażowane przedsiębiorstwa wywiążą się ze zobowiązań podjętych wobec Komisji w celu uczynienia koncentracji zgodną ze wspólnym rynkiem.

1b. Komisja może cofnąć decyzję podjętą na mocy ust. 1 lit. a) lub lit. b), jeśli:

a) decyzja oparta była na nierzetelnych informacjach, za które odpowiedzialne jest jedno z przedsiębiorstw lub jeśli została ona uzyskana podstępnie;

lub

b) zaangażowane przedsiębiorstwo nie dotrzymało zobowiązania związanego z decyzją.

1c. W przypadkach wymienionych w ust. 1 lit. b) Komisja może podjąć decyzję na mocy ust. 1, nie będąc związana terminami określonymi w artykule 10 ust. 1”.

6. W art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Koncentracja określona w art. 1 nie może być wprowadzona w życie ani przed zgłoszeniem, ani zanim nie została uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem na mocy decyzji z art. 6 ust. 1 lit. b) lub art. 8 ust. 2, lub na zasadzie domniemania zgodnie z art. 10 ust. 6.”;

b) skreśla się ust. 2;

c) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

wyrazy „ustępy 1 i 2” na początku ustępu zastępuje się wyrazami „ustęp 1”;

d) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja może, działając na wniosek, udzielić zwolnienia od zobowiązań nałożonych na mocy ust. 1 lub 3. Wniosek o udzielenie zwolnienia musi być uzasadniony. Podejmując decyzję w sprawie wniosku, Komisja bierze pod uwagę, między innymi, skutki zawieszenia dla jednego lub więcej przedsiębiorstw zaangażowanych w łączenie lub dla strony trzeciej oraz zagrożenia dla konkurencji spowodowane koncentracją. Zwolnienie może być uzależnione od warunków i obowiązków dla zapewnienia warunków skutecznej konkurencji. O zwolnienie można wystąpić i może ono zostać udzielone w dowolnym czasie, nawet przed zgłoszeniem lub po zawarciu transakcji.”;

e) ustęp 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Ważność transakcji zawartej z naruszeniem ust. 1 jest uzależniona od decyzji na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) lub art. 8 ust. 2 lub 3 lub na zasadzie domniemania z art. 10 ust. 6.

Niniejszy artykuł nie ma jednak wpływu na ważność transakcji w obrocie papierami wartościowymi, łącznie z tymi zamienialnymi na inne papiery wartościowe dopuszczone do obrotu rynkowego, który jest regulowany i nadzorowany przez instytucje uznane przez władze publiczne, dokonywany regularnie i wprowadzony bezpośrednio lub pośrednio do publicznego obrotu, chyba że kupujący i sprzedawca wiedzieli lub powinni byli wiedzieć, że transakcja prowadzona była z naruszeniem ust. 1.”.

7. W art. 8:

a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeśli Komisja stwierdzi, że na skutek niezbędnych modyfikacji przeprowadzonych przez zainteresowane przedsiębiorstwa zgłaszana koncentracja spełnia kryterium określone w art. 2 ust. 2 lub, w przypadkach określonych w art. 2 ust. 4, kryteria z art. 85 ust. 3 Traktatu, wydaje decyzję uznającą koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem.

Może ona decyzję swoją opatrzyć warunkami i zobowiązaniami zmierzającymi do zapewnienia, że zainteresowane przedsiębiorstwa spełnią zobowiązania podjęte wobec Komisji dla uczynienia koncentracji zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja uznająca koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem obejmuje również ograniczenia bezpośrednio z nią związane i niezbędne dla wprowadzenia koncentracji w życie.";

b) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeśli Komisja stwierdzi, że koncentracja spełnia kryterium wymienione w art. 2 ust. 3 lub, w przypadku określonym w art. 2 ust. 4, nie spełnia kryteriów z art. 85 ust. 3 Traktatu, wydaje decyzję uznającą koncentrację za niezgodną ze wspólnym rynkiem.".

8. W art. 9:

a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W ciągu trzech tygodni od daty otrzymania kopii zgłoszenia, Państwo Członkowskie może powiadomić Komisję, która zawiadomi zaangażowane przedsiębiorstwa, że:

a) koncentracja grozi stworzeniem lub umocnieniem pozycji dominującej, w wyniku czego skuteczna konkurencja napotkałaby znaczne trudności na rynku tego Państwa Członkowskiego, który ma wszelkie cechy odrębnego rynku; lub

b) koncentracja zagraża konkurencji na rynku tego Państwa Członkowskiego, który ma wszelkie cechy odrębnego rynku, a który nie stanowi znaczącej części wspólnego rynku.";

b) w ust. 3:

— lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) — przekaże całość lub część sprawy kompetentnym władzom zainteresowanego Państwa Członkowskiego dla zastosowania krajowego prawa konkurencji tego Państwa.",

— dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadkach, w których Państwo Członkowskie informuje Komisję, że koncentracja wpływa na konkurencję na odrębnym rynku na jego terytorium, który nie stanowi znacznej części wspólnego rynku, Komisja przekaże całość lub część sprawy odnoszącej się do tego odrębnego rynku, jeśli uzna, że taki odrębny rynek podlega wpływowi koncentracji.";

c) ustęp 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Niniejszy artykuł może być ponownie rozpatrzony równocześnie z progami, określonymi w artykule 1.".

9. W art. 10:

a) w ust. 1 dodaje się następujący tekst na końcu drugiego podpunktu:

„lub jeżeli po zgłoszeniu zamiaru koncentracji zainteresowane przedsiębiorstwa złożą zobowiązania zgodnie z art. 6 ust. 2, które zgodnie z zamiarem stron mają być podstawą decyzji na mocy art. 6 ust. 1 lit. b).";

b) na początku ust. 4 zwrot „Bieg terminu określonego w ust. 3" otrzymuje brzmienie „Bieg terminów określonych w ust. 1 i 3".

10. W art. 18:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 7 ust. 2 i 4" zastępuje się wyrazami „art. 7 ust. 4";

b) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1, decyzja udzielenia zwolnienia od zawieszenia określona w art. 7 ust. 4 może zostać podjęta wstępnie, bez uprzedniego umożliwienia osobom, przedsiębiorstwom czy związkom przedsiębiorstw przedstawienia ich stanowiska, pod warunkiem że Komisja da im taką możliwość po wydaniu decyzji, tak szybko jak to możliwe.".

11. W art. 19 na końcu ust. 1 dodaje się tekst:

„Dokumenty te powinny zawierać zobowiązania, które w intencji stron mają stanowić podstawę do decyzji na mocy art. 6 ust. 1 lub art. 8 ust. 2.".

12. W art. 22:

a) ustępy 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jedynie niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do koncentracji określonych w art. 3, a rozporządzenia nr 17, (EWG) nr 1017/68, (EWG) nr 4056/86 i (EWG) nr 3975/87 nie mają zastosowania, z wyjątkiem wspólnych przedsiębiorstw niemających wymiaru wspólnotowego, których celem jest koordynacja konkurencyjnych zachowań przedsiębiorstw, które pozostają samodzielne.";

b) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

„3. Jeśli Komisja stwierdzi, na wniosek Państwa Członkowskiego lub wspólny wniosek dwóch lub więcej Państw Członkowskich, że koncentracja, określona w art. 3, która nie ma wymiaru wspólnotowego w rozumieniu art. 1, powoduje lub umacnia pozycję dominującą, w wyniku, której skuteczna konkurencja napotyka trudności na terytorium Państwa Członkowskiego lub Państw składających wspólny wniosek, może, w zakresie, w jakim koncentracja wpływa na handel między Państwami Członkowskimi, podjąć decyzję na mocy art. 8 ust. 2, podpunkt drugi, ust. 3 i 4.";

c) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. art. 2 ust. 1 lit. a) i b), art. 5, 6, 8 i 10–20 mają zastosowanie do wniosków złożonych zgodnie z ust. 3. Artykuł 7 stosuje się w zakresie koncentracji, która nie została wprowadzona w życie w dniu, w którym Komisja informuje strony o złożeniu wniosku.

Okres, w czasie którego można rozpocząć postępowanie z art. 10 ust. 1, rozpoczyna się w dniu następującym po dniu otrzymania wniosku od zainteresowanego Państwa lub Państw Członkowskich. Wniosek musi być złożony w ciągu najpóźniej miesiąca od dnia, kiedy fakt koncentracji stał się znany składającemu wniosek Państwu Członkowskiemu lub wszystkim składającym wspólny wniosek Państwom Członkowskim albo kiedy nastąpiła koncentracja. Bieg terminu rozpoczyna się od daty wcześniejszego z tych zdarzeń.";

d) w ust. 5 zwrot „lub Państw" zostaje wstawiony po zwrocie „na terytorium Państwa Członkowskiego";

e) ustęp 6 skreśla się;

13. W art. 23:

a) zwrot „terminów określonych w art. 10" zostaje zastąpiony zwrotem „terminy określone w art. 7, 9, 10 i 22";

b) dodaje się następujący podpunkt:

„Komisja jest upoważniona do ustalenia procedury i terminów wykonania zobowiązań z artykułu 6 ust. 2 i 8 ust. 2.".

Artykuł 2

Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do żadnej koncentracji, która była przedmiotem umowy lub ogłoszenia czy przejęcia kontroli w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 4064/89 przed dniem 1 marca 1998 r. oraz nie ma zastosowania w żadnych okolicznościach do jakiejkolwiek koncentracji w stosunku, do której postępowanie zostało wszczęte przez odpowiedzialny za konkurencję organ Państwa Członkowskiego przed dniem 1 marca 1998 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1998 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 30 czerwca 1997 r.

W imieniu Rady

A. NUIS

Przewodniczący